

Julotta

Predikan i Visseltofta kyrka 25 dec 08

”Jesu födelse”

Luk 2:1-20

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivras. ²Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. ³Alla gick då för att skattskrivna sig, var och en till sin stad. ⁴Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, ⁵för att skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

⁶Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, ⁷och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgets.

⁸I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. ⁹Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. ¹⁰Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. ¹¹I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. ¹²Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba." ¹³Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

¹⁴"Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt."

¹⁵När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta." ¹⁶De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. ¹⁷När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. ¹⁸Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. ¹⁹Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. ²⁰Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Guds Son födde till världen för att frälsa oss människor. Men när man talar om frälsning så har man ibland reducerat detta till enbart händelserna på korset. Det är inte fel att säga att Jesus dog för våra synder så att vi därmed har blivit frälsta undan syndens straff, men det räcker inte som förklaring. Det är att förminska frälsningen att enbart beskriva det på det sättet.

För att få med hela bilden så måste man börja med själva människoblivandet, att Gud blev människa, det som vi brukar kalla inkarnationen, och det som vi firar denna dag. Här kan faktiskt modern forskning och vetenskap ge oss nytt ljus över detta.

Modern genetik har ökat vår förståelse av inkarnationen. En viktig upptäckt som man har gjort är att hela mänskligheten härstammar från en individ. Vi härstammar från en gemensam urmoder som, levde för cirka 150 000- 200 000 år sedan, troligen i Afrika. Mycket talar för detta att hela mänskligheten härstammar från en enda kvinna. Namnet Eva betyder just moder till allt levande. Vi är alltså alla släkt med varandra. Mänskligheten är en väv!

Eller, ännu hellre, mänskligheten är en kropp. När ett ägg befruktas i livmodern så startar celledelningen. Efter nio månader så föds en komplett baby, med händer, fötter, hår och ögon. Och allt började alltså med en enda cell! Hela kroppen härstammar från en enda DNA-spiral, i denna urcell finns alla celler representerade.

Men om det skulle inträffa någon defekt på DNA:t i cellen vid befruktningsögonblicket så betyder detta att denna eventuella defekt följer med hela vägen. Händer det något med den första cellen så blir alla drabbade. Alla kroppens celler finns på sätt och vis med från början.

Det är med detta som bakgrund som vi får förstå det som lite missvisande kallas arvsynd. Engelskans Original sin (ursprungssynd) vore en bättre term.

De första medlemmarna av arten Homo Sapiens levde i en obruten relation till Gud, men vid något tillfälle i mänsklighetens början så skedde alltså ett brott. Människan vände Gud ryggen.

När Adam valde att gå mot Gud så föll hela mänskligheten med honom eftersom vi alla är sammanvävda med honom. Vi är alla drabbade av det som våra första föräldrar gjorde. Vi kan tycka att det är orättvist, och visst är det det! Lika orättvist som att ett barn föds med en hjärnskada för att mamman tagit droger under graviditeten.

Det betyder inte att Gud har lämnat oss i vårt öde. Naturligtvis inte! Och det är här inkarnationen kommer in i bilden. Själva poängen med att Gud blev människa är att Gud blev människa. Han blev en cell i mänsklighetens kropp. Gud delar samma genpool som alla vi andra, han ingår i mänsklighetens väv. Därmed så har något radikalt nytt inträffat som förändrar hela situationen. Vi är alla släkt med Gud, om du släktforskade tillräckligt mycket så skulle du hitta Gud på ett utskott på släktträdet.

Vi är alla ett med Adam, ja, men vi är också alla ett med Kristus. Alla dör med Adam men alla får också nytt liv med Kristus. Adam drog ner oss i fallet, Kristus reser oss upp igen.

Det är lätt att frälsningen blir begränsad till händelserna på korset. Jesus dog för våra synder och därför kan vi komma till himlen. Det är visserligen inte fel att säga det, men det är ett väldigt begränsat sätt att se på saken. Utan inkarnationen så hade det inte varit någon större poäng med hans

död och uppståndelse. Frälsningen kan inte begränsas till hans död, utan även hans liv, hans födelse, hela inkarnationen måste vara involverad.

Allt det som Jesus har gjort kan tillgodoräknas oss, vi är ju när allt kommer omkring släkt! Vi har med honom dött på korset och vi uppstår också med honom. Om Adams synd medförde en skada för hela mänskligheten så är Jesus medicinen som Gud injicerade i den mänskliga kroppen.

Kristendom är i allra högsta grad en kroppslig religion. Hade det bara handlat om att frälsa själen och inte kroppen så hade inkarnationen varit totalt onödig. Men nu är ju kroppen lika mycket skapad av Gud och därmed en självklarhet att även den måste frälsas.

Den här dagen firar vi inkarnationens mysterium, att Gud blev människa. Och skälet till att Gud blev människa är nog djupare och större än vad vi kan förstå. Men på sätt och vis behöver vi inte förstå det heller. Vi behöver inte förstå hur medicinen verkar som läkaren skriver ut åt oss. Det räcker med att vi tror att han vet vad han gör så att vi tar den. Vi behöver inte förstå hur Gud gör för att frälsa oss, det räcker med att tro det och i tillbedjan böja knä för barnet i krubban.